

நீங்கள் தேவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும்

[மத்தேயு 7:7-11]

ஜெபம் - இதைக் காட்டிலும் அதிகம் மதிப்புடைய அல்லது அதிகம் தேவையான பாடக்கருத்து வேறு எதுவும் இல்லை. ஜான் வாலஸ் (1802-1870) என்ற ஸ்காட்லாந்து நாட்டுத் துறவி ஒருவர், “(ஜெபம்) உலகத்தை அசைக்கும் கரத்தை அசைக்கிறது” என்று எழுதினார்.¹ பிரிட்டிஷ் நாட்டுக் கவிஞர் ஆல்ஃபிரெட் டென்னிஸன் (1809-1892), “இந்த உலகம் கனவு காண்பவற்றிற்கும் அதிகமான விஷயங்கள் ஜெபத்தினால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன” என்று கூறினார்.² அமெரிக்க ஜனாதிபதியாக இருந்த ஆபிரகாம் லிங்கன் அவர்கள் (1809-1865), அமெரிக்க உள்நாட்டு யுத்தத்தின் இருளான நாட்களைக் குறிப்பிட்டு, “நான் என்னை மூழ்கடிக்கும் உறுதிப்பாட்டுடன், வேறு எங்கும் செல்லப் புகலற்ற நிலையில் பலமுறை முழங்காலில் இருக்கும்படி இயக்கப்பட்டு இருக்கிறேன்” என்று கூறினார்.³

மலைப்பிரசங்கத்தின் மீதான முந்திய பாடத்தில், நாம் ஜெபம் பற்றிய அறிவுறுத்துதலையும் ஊக்குவிப்பையும் பெற்றுக் கொண்டுள்ளோம். மத்தேயு 6:5-8ல் நாம், எவ்வாறு ஜெபிக்கக் கூடாது என்று கற்றுக்கொண்டோம்: நாம் “மனுஷர் காணும்படியாக” ஜெபிக்கக் கூடாது. 6:9-15ல் நாம், “மாதிரி ஜெபம்” பற்றிப் படிக்கையில், எவ்வாறு ஜெபிக்க வேண்டும் என்று கற்றுக்கொண்டோம். இப்போது 7:7-11ல், நாம் ஜெபிக்கும்போது எதை எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று நமக்குக் கூறப்படும்.

இதற்கு முந்திய பாடத்தில், மத்தேயு 7:7-11 வசனப் பகுதியானது “மற்றவர்களுடன் இணைக்கமாயிருத்தல்” என்பதுடன் தொடர்புடைய வகையில் இருத்தல் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கண்ணோக்கினோம்.⁴ இந்தப் பாடத்தில் நாம், வலிவார்ந்த இவ்வசனப் பகுதியை அதிக நெருக்கமாகப் பரிசீலனை செய்ய விரும்புகிறோம். ஜெபத்தின் வல்லமை என்ற பாடக்கருத்தின் மீது, இது எனக்கு மிகவும் பிரியமான வசனப் பகுதியாக உள்ளது. ஸ்டேன்லி ஜோன்ஸ் அவர்கள் இதை, “மனிதக் காதுகளில் விழுந்தவற்றிலேயே மிகவும் அந்நியோந்தியமான, மிகவும் கிருபையுள்ள மற்றும் மிகவும் போதுமான (தெய்வீக உதவியின்) அளிப்பு” என்று அழைத்தார்.⁵ நான் இந்தப் பாடத்திற்கு “நீங்கள் தேவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும்” என்று தலைப்பிட்டுள்ளேன்.

உங்கள் ஜெபங்கள் பதில் அளிக்கப்படுவதற்கு (7:7, 8)

முதலாவதாக இவ்வசனப்பகுதி, உங்கள் ஜெபங்கள் பதில் அளிக்கப்படுவதற்கு நீங்கள் தேவன் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும் என்று போதிக்கிறது. இயேசு,

“கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்; ஏனென்றால், கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும்” என்று கூறினார் (வசனங்கள் 7, 8).

விடாமுயற்சியுள்ள வேண்டுகூறுகள்

“கேளுங்கள்,” “தேடுங்கள்” மற்றும் “தட்டுங்கள்” என்பவை 7 மற்றும் 8ம் வசனங்களில் உள்ள திறவுகோல் வார்த்தைகளாக உள்ளன. “கேளுங்கள்” என்ற வார்த்தை, *விரும்பாததை விளக்கப்படுத்துகிறது*. பிலிப்பர்சு அவர்கள், ஜெபத்தை “தேவனை நோக்கித் திரும்பிய விரும்பம்” என்று விளக்கப்படுத்தினார்.⁶ “கேளுங்கள்” என்ற வார்த்தை தேவனைச் சார்ந்திருந்தலையும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது.⁷ “தேடுங்கள்” என்ற வார்த்தை *அவசரத்தின் கருத்துணர்வு* என்ற பொருளைக் கொண்டிருக்கிறது. எரேமியா 29:13ல் கர்த்தர், “உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் என்னைத் தேடினீர்களானால், என்னைத் தேடுகையில் கண்டுபிடிப்பீர்கள்” என்று கூறினார். “தட்டுங்கள்” என்ற சொற்றொடர் *விடாமுயற்சி* என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறது. லூக்கா சுவிசேஷத்தில் உள்ள இதன் இணை வசனப் பகுதியானது (11:9-13), எதிர்பாராத வகையில் தமது வீட்டிற்கு வந்த விருந்தாளிக்கு உணவைப் பெற முயற்சிக்கையில் “இல்லை” என்பதைப் பதிலாக எடுத்துக்கொள்ளாத மனிதரின் உவமையைத் (வசனங்கள் 5-8) தொடர்ந்து வருகிறது.

“கேளுங்கள்” என்பதிலிருந்து “தேடுங்கள்” மற்றும் “தட்டுங்கள்” என்பவற்றிற்கான வளர்நிலையில், வலிவார்ந்த தன்மையின் அதிகரிப்பு உள்ளது என்று பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். இந்த வளர்நிலையை, தனது முழுங்காலை இடித்துக் கொண்டு, தனது தாயின் கவனிப்பை விரும்புகிற ஒரு பிள்ளை பற்றிய விபரத்துடன் ஒரு எழுத்தாளர் விவரித்தார்.⁸ அந்தப் பிள்ளை அவளை அழைக்கிறான், அவள் வருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறான். பதில் இல்லையென்றால், அவன் அவளைத் தேடுகிறான். அவன் தனது அறையில் இருக்கிறான் என்பதை அவன் கண்டறிந்தால், அவன் பதில் அளிக்கும் வரையில் அந்த அறைக்கதவின் மீது அவன் பலமாகத் தட்டுகிறான். வேறொரு எழுத்தாளர், பழைய நண்பர் ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்யும் மனிதரைப் பற்றிய விவரிப்பை பயன்படுத்தினார்.⁹ அவர் நண்பர் இருக்குமிடம் பற்றிக் கேட்கிறார். அவர் வாழும் இடத்தை அவர் தேடுகிறார். பின்பு அவரது வீட்டின் கதவைத் தட்டுகிறார்.

யாக்கோபு, “நீங்கள் விண்ணப்பம்பண்ணாமலிருக்கிறதினாலே, உங்களுக்குச் சித்திக்கிறதில்லை” என்று எழுதினார் (4:2). இருப்பினும் இயேசு, நாம் ஒருமுறை கேட்டுவிட்டுப் பின்பு அமைதியாக இருந்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பவில்லை. நாம் தொடர்ந்து கேட்க வேண்டும் மற்றும் கேட்பதை நாம் ஒழித்துவிடக் கூடாது என்று அவர் நம்மிடத்தில் விரும்புகிறார். “கேளுங்கள்,” “தேடுங்கள்” மற்றும் “தட்டுங்கள்” என்பவை யாவும் கிரேக்க மொழியில் நிகழ்கால வினைச் சொல்லில் உள்ளன, இது தொடர்ந்து நடைபெறும் செயலைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. AB வேதாகமத்தில் “தொடர்ந்து கேளுங்கள்,” “தொடர்ந்து தேடுங்கள்” மற்றும் “தொடர்ந்து தட்டுங்கள்” என்றுள்ளது. இயேசு தமது

சிஷர்களுக்கு, “சோர்ந்துபோகாமல் எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணவேண்டும்” என்று போதித்தார் (லூக்கா 18:1).

வல்லமை நிறைந்த வாக்குத்தத்தம்

நாம் ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுடன் இருந்தால் பின்வரும் ஆச்சரியம் நிறைந்த வாக்குத்தத்தம் (நமக்கு) உள்ளது: “கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்” (வசனம் 7). செய்தியை நாம் தவற விடாது இருப்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்காக, இந்த வாக்குத்தத்தத்தைக் கர்த்தர் திரும்பவும் கூறினார், மற்றும் சாத்தியமானால் அதை இன்னும் அதிக உறுதியாக்கினார்: “ஏனென்றால், கேட்கிறவன் எவனும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்; தேடுகிறவன் கண்டடைகிறான்; தட்டுகிறவனுக்குத் திறக்கப்படும்” (வசனம் 8).

இயேசுவின் வார்த்தைகள் வாழ்வின் எல்லா வட்டாரங்களிலும் - நாம் ஒரு திறனைத் தேடிப் பெறுதல், பணம் ஈட்டுதல், நமது உடல்நலத்தை மேம்படுத்துதல் அல்லது விரும்பப்படுகிற மற்ற சில இலக்குகளை அடைதல் போன்ற எதுவாக இருப்பினும் அவை எல்லாவற்றிலும் - ஓரளவிற்கு உண்மையாக உள்ளன. நாம் சிலவற்றை விரும்பினால், பொதுவாக நாம் அதைப் பெற நாடுவதில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டியுள்ளது. ஒருசில இலக்குகள் உண்மையான தேடுதல் இன்றி அடையப்படுகின்றன. பொருளாதாய உலகத்தில் பொதுவாக உண்மையாயிருக்கும் விஷயமானது ஆவிக்குரிய வட்டாரத்தில் இன்னும் அதிக உண்மையாக உள்ளது. நாம் கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினால், நாம் அதைக் கேட்க வேண்டும், உண்மையாக நாடவேண்டும் மற்றும் நாம் தட்டுவதில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றையும் நாம் செய்வோம் என்றால், நாம் பெறுவோம், நாம் கண்டடைவோம் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் கதவு விரியத் திறக்கப்படும்.

வேதாகமத்தில் எந்த விஷயமாவது தெளிவாகப் போதிக்கப்பட்டுள்ளது என்றால், அது தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறார் என்பதே ஆகும். “... வேதாகமத்தில் குறிப்பிட்ட விஷயங்களுக்கான 667 ஜெபங்களில், கண்டுபிடிக்கப்படக் கூடிய வகையில் 454 பதில்கள் உள்ளன.”¹⁰ நான் போதிக்கும் வேதாகம வகுப்புகளில், தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளித்தல் மீதான, அவர்களுக்குப் பிரியமான வசனப் பகுதிகளை நான் கேட்டேன், அதற்கு அவர்கள் பகிர்ந்துகொண்ட சில வசனப்பகுதிகள் பின் வருமாறு:¹¹

நான் கர்த்தரைத் தேடினேன், அவர் எனக்குச் செவிகொடுத்து, என்னுடைய எல்லாப் பயத்துக்கும் என்னை நீங்கலாக்கிவிட்டார் (சங்கீதம் 34:4).

ஆதலால், நீங்கள் ஜெபம்பண்ணம் போது எவைகளைக் கேட்டுக்கொள்வீர்களோ, அவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்று விசுவாசியுங்கள், அப்பொழுது அவைகள் உங்களுக்கு உண்டாகும் என்று சொல்லுகிறேன் (மாற்கு 11:24).

நீதிமான் செய்யும் உக்கமான வேண்டுகல் மிகவும் பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது (யாக்கோபு 5:16ஆ).

நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதெதுவோ அதை அவராலே
பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம் (1 யோவான் 3:22அ).

தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறார் என்பதைக் காண்பிக்க, மற்ற பல வசனப்பகுதிகள் பட்டியலிடப்பட முடியும், ஆனால் இந்த சத்தியத்தை நமது வேத வசனப் பகுதியைக் காட்டிலும் அதிகம் தெளிவாகவோ அல்லது மாபெரும் வல்லமையுடனோ, வேறு எந்த ஒரு வசனமும் போதிப்பதில்லை: “கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; தேடுங்கள், அப்பொழுது கண்டடைவீர்கள்; தட்டுங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்குத் திறக்கப்படும்.” டி. மார்ட்டின் லாயிட் ஜோன்ஸ் அவர்கள், “நமது வாழ்வின் எல்லா நிச்சயமற்ற தன்மைகள் மற்றும் பேரழிவுகள் ஆகியவற்றை எதிர்கொள்ளக் கூடுவதற்கு இதைக் காட்டிலும் மேன்மையான, அதிகம் மகிழ்வுட்டுகிற அல்லது அதிகம் ஆறுதல் தருகிற கூற்று ஒன்றை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க இயலவில்லை. ... இது வேதாகமத்தில் மாத்திரமே கண்டறியப்படுவதாக உள்ள, மாபெரும் (பல கருத்துக்கள்) உள்ளடக்கமான மற்றும் கிருபையுள்ள வாக்குத்தத்தங்களில் ஒன்றாக உள்ளது” என்று எழுதினார்.¹²

மக்களில் சிலர் பின்வருமாறு மறுப்புரை தெரிவிக்கிறார்கள்: “ஒரு நிமிடம் பொறுங்கள்! தேவன் எனது ஜெபத்திற்குப் பதில் அளித்திருக்கவில்லை! நான் கேட்பதினால் குரல் கம்மிப்போயிருக்கிறேன், நான் தேடுவதினால் இளைப்படைந்திருக்கிறேன், மற்றும் தட்டுதலினால் எனது கைமுட்டிகள் காயப்பட்டுப் போயிருக்கின்றன. ஆனால் நான் பெற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது கண்டடையவோ இல்லை மற்றும் கதவு இன்னமும் இறுக்கமாக மூடப்பட்டே இருக்கிறது!” மத்தேயு 7:7-11 போன்ற வசனப்பகுதிகள், தேவன் ஜெபத்திற்குப் பதில் அளிக்கிறார் என்று போதிக்கின்றன, ஆனால் அவைகள், ஜெபம் என்பது, நமது ஒவ்வொரு விருப்பத்திற்கும் “ஆம்/சரி” என்று கூறும்படி தேவனைக் கட்டாயப்படுத்துகிற மந்திர உச்சரிப்பாக உள்ளது என்று போதிப்பதில்லை. மற்ற வசனப்பகுதிகள், ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடிய ஜெபத்திற்கு நிபந்தனைகள் உள்ளன என்று போதிக்கின்றன.

நாம் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி கேட்க வேண்டும். “நாம் எதையாகிலும் அவருடைய சித்தத்தின்படி கேட்டால், அவர் நமக்குச் செவிகொடுக்கிறாரென்பதே அவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கிற தைரியம்” (1 யோவான் 5:14).

நாம் விசுவாசத்துடன் கேட்க வேண்டும். “ஆனாலும் அவன் எவ்வளவாகிலும் சந்தேகப்படாமல் விசுவாசத்தோடே கேட்கக்கடவன்; சந்தேகப்படுகிறவன் காற்றினால் அடிபட்டு அலைகிற கடலின் அலைக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். அப்படிப்பட்ட மனுஷன் தான் கர்த்தரிடத்தில் எதையாகிலும் பெறலாமென்று நினையாதிருப்பானாக” (யாக்கோபு 1:6, 7).

நாம் சுயநலமற்ற வகையில் ஜெபிக்க வேண்டும். “நீங்கள் விண்ணப்பம்பண்ணியும், உங்கள் இச்சைகளை நிறைவேற்றும்படி செலவழிக்கவேண்டுமென்று தகாதவிதமாய் விண்ணப்பம்பண்ணுகிற படியினால், பெற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கிறீர்கள்” (யாக்கோபு 4:3).

மறுப்புரையாளர்கள் மீண்டும் பின்வருமாறு பேசுகின்றனர்: “ஜெபத்திற்கு நிபந்தனைகளா? ஆக, ஜெபங்கள் என்பவை எல்லா

நிபந்தனைகளையும் நிறைவேற்றினால் மாத்திரமே அவற்றிற்குத் தேவன் பதில் அளிக்கிறார் என்றாகிறது. அங்கு ஒரு கண்ணி இருந்திருக்க வேண்டும் என்று நாம் அறிந்தேன்!” இந்த விஷயத்தைத் தீவிரமாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள், மற்றும் நிபந்தனைகள் உள்ளன என்பதற்காக நீங்கள் மகிழ்ச்சி அடைவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஒவ்வொரு வேண்டுகோளையும் உடனடியாக தேவன் நிறைவேற்றுகிறார் என்ற கருத்தானது, ஒரு கனவு நனவாகிறது போன்றதாக ஒலிக்கிறது, ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு விவாதம் விரைவிலேயே பயங்கரக் கனவாகிவிடும். அப்பத்தையும் மீன்களையும் நாம் கேட்பதாக நினைத்துக்கொண்டு, அடிக்கடி நாம் கற்களையும் பாம்புகளையுமே கேட்கிறோம். அலெக் மோட்டயர் பின்வருமாறு எழுதினார்:

நாம் கேட்பது எதுவாக இருப்பினும் அதைக் தருவதாகத் தேவன் உறுதிப்படுத்தினார் என்பது விஷயமாக இருந்தால், பின்பு ஒரு விஷயத்திற்காக நான் திரும்பவும் ஒருக்காலும் ஜெபிக்காதிருப்பேன், ஏனென்றால் தேவனிடத்தில் எதையாவது கேட்பதற்கு எனது சொந்த ஞானத்தில் நான் போதுமான தைரியம் கொண்டிருக்கமாட்டேன், மற்றும் இதை நீங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் நீங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். தேவன் ஜெபங்கள் பற்றிய தமது வாக்குத்தத்தங்களினால், நாம் கேட்கிற யாவற்றையும் நாம் கேட்கும் போதெல்லாம், நம் நிபந்தனைகளின்படியே மிகச்சரியாகக் கொடுப்பதாக உறுதி அளித்திருந்தால், அது மனித ஞானத்தின் பலவீனத்தின் மீது சகிக்க இயலாத சமையைச் சமத்துவதாக இருக்கும். அந்த சமையை நம்மால் எவ்வாறு சமக்க இயலும்?¹³

இருப்பினும் நமது வேதபாட வசனத்தின் அற்புதமான வாக்குத்தத்தத்தில் இருந்து நாம் வழி விலகாது இருப்போமாக: தேவன் தமது பிள்ளைகளின் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கிறார். அவர் எப்போதும் “ஆம்/சரி” என்று கூறாதிருக்கலாம், ஆனால் அவர் எப்போதும் பதில் அளிக்கிறார். சாத்தியமான தெய்வீக பதில்களை விளக்கியுரைக்க ஒரு பிரசங்கியார் பின்வரும் எளிய புறக்குறிப்பைப் பயன்படுத்தினார்:

- வேண்டுகோள் தவறாக இருந்தால், தேவன் “இல்லை” என்று கூறுகிறார்.
- காலம் தவறாக இருந்தால், தேவன் “தாமதமாக (தருவேன்)” என்று கூறுகிறார்.
- நீங்கள் தவறானவர்களாக இருந்தால், தேவன் “வளருங்கள்” என்று கூறுகிறார்.
- ஆனால் வேண்டுகோள் சரியாக இருந்து, நேரம் சரியாக இருந்து மற்றும் நீங்களும் சரியாக இருந்தால், தேவன் “செல்லுக!” என்று கூறுகிறார்.¹⁴

வாழ்வு என்பது ஒரு பயணமாக உள்ளது, இது குழப்பங்களும் நிச்சயமற்ற தன்மைகளும் நிறைந்த ஒரு பயணமாக உள்ளது என்பதே வாழ்வைப் பற்றிய வேதாகமத்தின் கண்ணோட்டமாக உள்ளது.¹⁵ இந்த உலகத்தில் ஏராளமான பிரச்சனைகளை நாம் சந்திக்கிறோம் என்பது அவற்றைச் சந்திக்க நாம் தயாராக இருக்கிறோமா இல்லையா என்பதைக் காட்டிலும் அதிகம் பொருட்படுத்தக்

கூடியதாக இருப்பதில்லை. தேவன் நமது ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்கிறார் என்ற உறுதிப்பாடு நமக்கு உதவுவதாக இருக்கும்.

உங்களுக்கு நன்மையானவைகளை மாத்திரம் கொடுப்பதற்கு (7:9-11)

உங்கள் ஜெபங்கள் பதில் அளிக்கப்படுவதற்கு நீங்கள் தேவன்மீது நம்பிக்கையாக இருக்க முடியும். நீங்கள் *உங்களுக்கு நன்மையானவற்றை மாத்திரமே கொடுப்பாரென்றும்* தேவன்மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும்.

உலகப்பிரகாரமான பிதாக்கள் (வசனங்கள் 9, 10).

நமது வேதபாட வசனத்தின் அடுத்த பகுதியில் இயேசு, யூமிக்குரிய தகப்பன்களைப் பற்றிப் பேசினார்: “உங்களில் எந்த மனுஷனானாலும் தன்னிடத்தில் அப்பத்தைக் கேட்கிற தன் மகனுக்குக் கல்லைக் கொடுப்பானா? மீனைக் கேட்டால் அவனுக்குப் பாம்பைக் கொடுப்பானா?” (வசனங்கள் 9, 10).¹⁶ மலைப்பிரசங்கம் கலிலேயாவில் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. அப்பமும் மீன்களும் கலிலேயாக் கடலைச் சுற்றிலும் இருந்த பகுதிகளில் மிகவும் பொதுவான உணவுகளாக இருந்தன. (யோவான் 6:9ல் காணப்படும் சிறுவனின் மதிய உணவு நினைவிருக்கிறதா?) மேலும் கடற்கரை ஓரத்தில் தண்ணீரால் மென்மையாக ஆக்கப்பட்டிருந்த சண்ணாம்புக்கல் பாறைகள் ஏராளமாக இருந்தன மற்றும் அந்தப் பாறைகளின் ஊடே பலவகையான பாம்புகள் ஒளிந்திருந்தன.

இயேசுவின் முதல் விவரிப்பு, ஒரு மகன் தனது தந்தையிடம் அப்பம் கேட்டல் என்பதைப் பற்றியதாக இருந்தது. செயல்விளைவில் இயேசு, “அன்பான தந்தை ஒருவர் அந்த வேண்டுகோளுக்கு, தமது மகன் மீது கொடுரமான நகைச்சுவை ஒன்றை விளையாடுவதன் மூலம் பதில் அளிப்பாரா? அவர் தமது மகனின் கையில் உருண்டை வடிவமான, மரநிறக் கல்¹⁷ ஒன்றை வைப்பாரா?” என்றே கேட்டார். “வைக்கமாட்டாரே!”¹⁸ என்பதே ஏவுதல் பெற்ற பதிலாக உள்ளது. இரண்டாவது விவரிப்பில் மீனுக்குப் பதிலாகப் பாம்பைப் பயன்படுத்துகையில், நகைச்சுவையானது மிகவும் தீவிரமானதாகத் திரும்புகிறது. சட்டப்படி, பாம்பு என்பது மீனைப் போன்றிராதபடியால், “பாம்பு” என்பது “செதில்கள் இல்லாத, ஈல் போன்ற மீனை” குறிப்பிடலாம் என்று சில எழுத்தாளர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.¹⁹ யூதர்கள், செதில்கள் இல்லாத மீன்களை உண்ணத் தடை செய்யப்பட்டிருந்தனர் (காண்க லேவியராகமம் 11:12). ஒரு தந்தை தமது மகனுக்கு, செதில்கள் இல்லாத மீனைக் கொடுத்தார் என்றால், அவர் அவனைச் சடங்காச்சார ரீதியாக அசுத்தமானவன் ஆக்குவார். ஒரு பாம்போ அல்லது ஈல் போன்ற மீனோ, எதுவாக இருந்தாலும் அது ஒரு இடர்நிறைந்த நகைச்சுவையாக உள்ளது - இது உலகப்பிரகாரமாகவோ அல்லது ஆவிக்குரிய வகையிலோ, எப்படிப் பார்த்தாலும் இடர்நிறைந்ததாக உள்ளது. பொறுப்புள்ள ஒரு தந்தை தமது மகனுக்கு ஒருக்காலும் ஒருக்காலும் அவ்வாறு செய்ய மாட்டார் என்று இயேசு கூறினார்.

பரலோகத்தில் உள்ள நமது தந்தை நம்மை அவ்வாறு நடத்துவதில்லை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார். இயேசுவின் நாட்களில் இருந்த புறதெய்வ வணக்கத்தார்கள், வேதனைநிறைந்த மற்றும்

துன்புறுத்துதல் நிறைந்த தந்திரமான சூழ்ச்சிகளை விளையாண்ட தெய்வங்களில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். அழிந்து போகும் மனிதன் மீது காதலில் விழுந்த ஒரு பெண்தெய்வத்தைப் பற்றிக் கிரேக்கப் புராணம் கதை சொன்னது.²⁰ அவள் தனது காதலனுக்குத் தரவிரும்பும் எந்தப் பரிசையும் தருவதாகத் தேவர்களின் அரசன் அறிவித்தான். அவள் தனது காதலன் என்றென்றைக்கும் உயிருடன் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டாள் - ஆனால் அவன் இளைஞனாகவே நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்று கேட்கத் தவறிவிட்டாள். அவன் முதியவனாக முதியவனாக வளர்ந்தான், ஆனால் அவனால் இறக்க இயலாதிருந்தது. அந்த வரமே சாபமாகி விட்டது. உண்மையான தேவன் அவ்வாறு *செய்வதில்லை*.

பரலோகத்திலிருக்கிற பிதா (வசனம் 11)

இயேசு தமது நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தத் தயாரானார். மனிதப் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் வேண்டுகோள்களுக்கு எவ்வாறு பதில்செயல் செய்வார்கள் என்பதைப் பற்றிப் பேசியபின்பு அவர், “ஆகையால், பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?” என்று கூறினார் (வசனம் 11).

“தேவனோடு ஒப்பிடும்போது, எல்லா மனிதர்களும், இரக்கமான பெற்றோர்களும் கூட, பொல்லாதவர்களாக உள்ளனர்.”²¹ நாம் யாவருமே குறைவுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். எனது மகங்கள் வளர்ந்துகொண்டிருந்தபோது நான் ஒரு நல்ல தந்தையாக இருக்க என்னால் இயன்ற அளவு மிகப் சிறப்பாக முயற்சிசெய்தேன். தரப்பட்ட எந்த வேளையிலும் அவர்களுக்கு மிகச்சிறந்தது என்று நான் நினைத்ததைச் செய்தேன். இப்போது நான் திரும்பிக் காணுகையில், நான் செய்த பல தவறுகளை நான் காணுகிறேன், மற்றும் நான் இன்னும் அறியாதிருக்கிற மற்ற தவறுகளையும் நான் செய்திருப்பேன் என்பது உறுதி. மனிதப் பெற்றோர்கள் கொண்டுள்ள குறைபாடுகளை நமது பரலோக பிதா கொண்டிருப்பதில்லை என்பதற்காக நாம் எவ்வளவு நன்றி நிறைந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்! நம்மைப் போல் இன்றி ...²²

(1) *தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு மிகச்சிறந்தது என்ன என்பதை அறிகிறார்.* எனது மகன்களுக்கு மிகச்சிறந்தது என்ன என்பதை அறிதல் எனக்கு எப்போதுமே சுலபமாக இருந்ததில்லை, ஆனால் எது மிகச்சிறந்தது என்பதைத் தேவன் எப்போதுமே அறிகிறார். ஆர். டபில்யூ. ஜான் ஸ்டாட் அவர்கள், “... நாம் (தேவனிடத்தில்) நல்ல விஷயங்களைக் கேட்டால், அவர் அவற்றைத் தருகிறார்; நல்லவையாக இராதவற்றை (ஒன்று தங்களில் நல்லவையாக இராதவை அல்லது நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, உடனடியாகவோ அல்லது நித்தியத்திற்கோ, நமக்கோ பிறருக்கோ நல்லவையாக இராதவற்றை) கேட்டால், அவற்றைத் தர அவர் மறுக்கிறார்.” என்று எழுதினார். ஸ்டாட் அவர்கள், தமது சிந்தனையைப் பின்வரும் வார்த்தைகளுடன் முடித்தார்: “இவற்றிற்கிடையிலான வேறுபாட்டைத் தேவன் மாத்திரமே அறிகிறார்.”²³

(2) *தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு எப்போதுமே நல்லவற்றைத் தரக்கூடியவராக இருக்கிறார்.* எனது பிள்ளைகளுக்கு நான் செய்ய

முடிந்தவற்றைப் பற்றிய விஷயத்தில், நேரம், சக்தி மற்றும் நிதிநிலை ஆகியவற்றில் நான் மட்டுப்பட்டவனாக இருந்தேன். தேவன் அந்த வரையறைகளைக் கொண்டிருப்பதில்லை. பவுல் “மேலும், நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் எப்பொழுதும் சம்பூரணமுடையவர்களாவும், சகலவித நற்கிரியைகளிலும் பெருகிறவர்களாயிருக்கும்படியாக, தேவன் உங்களிடத்தில் சகலவித கிருபையையும் பெருகச்செய்ய வல்லவராயிருக்கிறார்” என்று எழுதினார் (2 கொரிந்தியர் 9:8).

(3) தேவன் தமது பிள்ளைகளிடத்தில் எப்போதுமே இரக்கம் கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் எப்போதாவது உங்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் பொறுமை இழந்துபோய், (கூறியதற்காக) நீங்கள் வருத்தமுற்ற சிலவற்றைக் கூறி அல்லது செய்து இருக்கிறீர்களா? அப்படிப்பட்ட தருணங்களை திரும்ப நினைவுகூர நான் விரும்புவதில்லை, ஆனால் அவ்வப்போது, குறிப்பாக நான் இளைப்படைந்து அல்லது சலிப்படைந்து இருக்கையில், நான் எனது பிள்ளைகளிடத்தில் பொறுமை இழந்து போயிருக்கிறேன். மனிதப் பெற்றோர்களின் இந்தக் குறைபாடுகளைத் தேவன் கொண்டிருப்பதில்லை (காண்க ஏசாயா 49:15).

(4) தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குத் தேவன் தேவைப்படுகையில் அவர் எப்போதுமே அவர்களுக்கு அருகாமையில் இருக்கிறார். எனது மகங்களில் ஒருத்திக்கு எனது நேரடி இருப்புத் தேவைப்படுகையில், நான் அவளிடத்தில் உடனே செல்ல இயலாத வேளைகள் எனது வாழ்வில் இருந்துள்ளன. இருப்பினும் தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு எப்போதுமே அருகில் இருக்கிறார், அவர்களுக்கு “நன்மையானது எதுவோ அதை” கொடுக்க அவர் எப்போதுமே தயாராக இருக்கிறார். கர்த்தர், “சமீபத்திற்கு மாத்திரமா தேவன், தூரத்திற்கும் தேவன்” என்ற நிலையில் இருக்கிறார் (எரேமியா 23:23).

தேவன் “தம்மிடத்தில் வேண்டிக் கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக்” கொடுக்கிறார் என்று இயேசு கூறியபோது, அவர் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்த நன்மையானவைகள் யாவை? லூக்கா சலிசேஷத்தில் உள்ள இணைவசனப் பகுதியில் “நன்மையானவைகளை” என்பதற்குப்பதிலாக, “பரிசுத்த ஆவியை” என்ற வார்த்தை உள்ளது (11:13). லூக்கா 11ல் இவ்வசனப் பகுதியில், தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்குத் தருகிற ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் மீது வலியுறுத்தம் உள்ளது.²⁴ முன்பே குறிப்பிடப் பட்டபடி, இவைகள் அவர் நமக்குத் தருகிற மிகவும் முக்கியமான “நன்மையானவைகளாக” உள்ளன. இருப்பினும் மத்தேயு 7ம் அதிகாரத்தில் உலகப்பிரகாரமான ஆசீர்வாதங்கள் நிச்சயமாகவே உள்ளடக்கப் பட்டுள்ளன. 6ம் அதிகாரத்தில், தேவனுடைய இராஜ்யத்தையும் நீதியையும் முதலாவதாக தேடுகிறவர்களுக்கு, வாழ்வின் சரீர்பிரகாரமான தேவைகளை அவர் தருகிறார் என்ற வாக்குத்தத்தம் ஏற்படுத்தப்பட்டது (6:33). நாம் சரீர்பிரகாரமான மற்றும் ஆவிக்குரிய என்ற இரண்டு ஆசீர்வாதங்களுக்காவும் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று இயேசு தமது மாதிரி ஜெபத்தில் குறிப்பிட்டார் (6:11, 12). ஆகையால், “நன்மையானவைகள்” என்ற சொற்றொடரானது, நமது பரலோக பிதாவினிடம் இருந்து நாம் பெறுகிற நன்மையான கொடைகள் எல்லாவற்றையும் குறிப்பிடுகிறது என்பது உறுதி. யாக்கோபு எழுதியது போன்று, “நன்மையான எந்த ஈவும் பூரணமான எந்த வரமும் பரத்திலிருந்துண்டாகி, சோதிகளின் பிதாவினிடத்திலிருந்து

இறங்கிவருகிறது ...” (யாக்கோபு 1:17).

சிலவேளைகளில் கிறிஸ்தவர்கள், “ஆனால் நான் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்கிறேன், மற்றும் அவர் எனக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுத்திருக்கவில்லை! உண்மையைக் கூறுவதென்றால், சமீபத்தில் உண்மையிலேயே மிகவும் மோசமான சில விஷயங்கள் எனக்கு நடந்துள்ளன!” என்று மறுப்புரை தெரிவிக்கின்றனர். “மோசமான விஷயங்கள்” ஏன் நடக்கின்றன என்பதைத் திருப்திகரமாக விளக்கக்கூடிய திறமையும் உட்கண்ணோக்கும் எனக்கு இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், ஆனால் நான் அதைக் கொண்டிருப்பதில்லை. சிந்தையில் காத்துக்கொள்ளப் பல சத்தியங்களை ஆலோசனையாகக் கூறுவதையே என்னால் செய்ய முடியும்.

முதலாவது, நமக்கு மிகச்சிறந்தது என்ன என்பதை நாம் எல்லா வேளைகளிலும் அறிவதில்லை. நாம் அறிந்திருப்பதாக நாம் நினைக்கலாம். நமது இருப்பின் ஒவ்வொரு இழையிலும் நாம் அறிந்திருப்பதாக நிச்சயித்திருக்கலாம் - ஆனால் நாம் அறிந்திருப்பதில்லை. எனது நான்கு வயதுப் பேரன், பில்கட்டுகளை மாத்திரம் உண்ணாதல் நல்ல விஷயமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறான், ஆனால் அவன் அதில் தவறான மனப்போக்கைக் கொண்டிருக்கிறான். சத்துணவு பற்றி எனது பேரன் அறிந்துள்ளது (குறைவான விஷயம்) போலவே, மனிதர்கள் என்ற வகையில் நாம் உண்மையிலேயே நமக்கு “நல்லது” எது என்பது பற்றிச் சிந்திப்பது அறிந்திருக்கிறோம்.

இரண்டாவது, மோசமானது என்று நினைக்கும் விஷயம் ஒரு ஆசீர்வாதமாக மாறலாம். சங்கீதக்காரர், “நான் உபத்திரவப்பட்டது எனக்கு நல்லது; அதினால் உமது பிரமாணங்களைக் கற்றுக்கொள்ளுகிறேன்” என்று எழுதினார் (சங்கீதம் 119:71). ஒருவேளை நீங்கள், அமெரிக்க உள்ளாட்டுப் போரின்போது, அறியப்படாத படைவீரர் ஒருவர் கூறியதாகக் கருதப்படும் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கேள்விப்பட்டு இருக்கலாம்.²⁵

அவர் தாம் சாதிக்கும் பலத்தைக் கேட்டார்; அவர் கீழ்ப்படியும் வண்ணம் பலவீனமாக்கப்பட்டார்.

அவர் பெரிய விஷயங்களைச் செய்யும்படி உடல்நலத்தைக் கேட்டார்; அவர் சிறந்த விஷயங்களைச் செய்யும் வண்ணம் நோய்த்தன்மை தரப்பட்டது.

அவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்படி செல்வம் கேட்டார்; அவர் ஞானியாகும் வண்ணம் தரித்திரம் தரப்பட்டது.

அவர் மனிதரின் புகழ்ச்சியைக் கொண்டிருக்கும்படி அதிகாரம் கேட்டார்; அவர் தேவன் தமக்குத் தேவை என்று உணரும் வண்ணம் பலவீனம் தரப்பட்டது.

அவர் வாழ்வை மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும்படி எல்லா விஷயங்களையும் கேட்டார்; அவர் எல்லா விஷயங்களையும் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும்படி வாழ்வு தரப்பட்டது.

அவர் தாம் கேட்ட எதையும் பெற்றிருக்கவில்லை; ஆனால் தாம் நம்பிக்கையாயிருந்த எல்லாம் பெற்றுக்கொண்டார்.

அவரது ஜெபம் பதில் அளிக்கப்பட்டது.

அவர் மிகவும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருந்தார்.

மூன்றாவது, நமக்கு நிறைவாக மிகச்சிறந்தது எது என்பதைத் தேவன் மாத்திரமே அறிகிறார். ஆகவே நாம் எல்லா விஷயங்களையும் அவரது கரங்களில் விட்டுவிட வேண்டும். நாம் இயேசுவைப் போன்றே, “என்னுடைய சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது” என்று ஜெபிப்பது அவசியமாக உள்ளது (ஓர்க்கா 22:42ஆ).

முடிவுரை

நாம் கேட்க வேண்டும் மற்றும் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நாம் தேட வேண்டும் மற்றும் தொடர்ந்து தேடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நாம் தட்ட வேண்டும் மற்றும் தொடர்ந்து தட்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். தேவன் ஒரு கஞ்சத்தனமான கருமியைப் போல இருக்கிறார் என்பதால், நமக்கு நன்மையான விஷயங்களைக் கொடுக்கும்படி தேவனை இணங்கச் செய்வதற்கு நாம் இதைச் செய்ய வேண்டியுள்ளதா? இல்லை, நமது வேதபாட வசனப்பகுதியை முழுமையாகப் பார்க்கும்போது நாம், தேவன் பெருந்தன்மையுள்ளவராகவும் திறந்த மனம் கொண்டவராகவும் இருக்கிறார் என்பதில் நாம் தைரியமான நம்பிக்கை உள்ளவர்களாக இருப்பதால், நாம் ஜெபத்தில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு போதித்ததைக் காணுகிறோம். நாம் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டு தேடிக்கொண்டு, தட்டிக்கொண்டு இருந்தால் நாம் *பெறுவோம்*, நாம் கண்டடைவோம் மற்றும் நமக்குத் திறக்கப்படும்.

இது, நாம் கேட்கிற எந்த விஷயத்தையும், மற்றும் எல்லா விஷயங்களையும், நாம் கேட்டபடியே மிகச் சரியாகவும், நாம் கேட்ட அந்த வேளையிலேயும் தேவன் தருவார் என்று அர்த்தப்படுத்துகிறதா? இல்லை, தேவன் நமது ஒவ்வொரு பிடிவாதமான விருப்பத்தையும் கொடுத்து நம்மைச் செல்லம் கொஞ்சம் தாத்தாவாக இருப்பதில்லை. அவர் நாம் கொண்டிருக்க நல்லவற்றை மாத்திரமே நமக்குத் தருகிறார். அதே வேளையில் தேவன் தமது பிள்ளைகளிடத்தில் சூழ்ச்சியாக விளையாடுகிற அல்லது ஆசை காட்டி மோசம் செய்கிற அற்ப ஆவியுள்ள நடைமுறை நகைச்சுவையாளராக இருப்பதும் இல்லை. நீங்கள் தேவன் மீது *நம்பிக்கை வைக்க* முடியும். நீங்கள் உங்கள் ஜெபங்களுக்குப் பதில் அளிக்க அவர் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும். அவர் உங்களுக்கு நன்மையான விஷயங்களை மாத்திரம் தருவார் என்று அவர் மீது நீங்கள் நம்பிக்கை வைக்க முடியும்.

இருப்பினும், மத்தேயு 7:7-11ன் வாக்குத்தத்தங்கள் ஒரு தகப்பன்/பிள்ளை உறவுமுறையின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். அவற்றை உங்களுக்கு ஏற்புடையவைகள் ஆக்கிக் கொள்வதற்கு, நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் அவருடைய பிள்ளையாக இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் விசுவாசத்திலும் கீழ்ப்படிதலிலும் அவரிடத்திற்கு வந்திருக்கிறீர்களா? பவுல், “நீங்களெல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய புத்திரராயிருக்கிறீர்களே. ஏனெனில், உங்களில் கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் எத்தனைபேரோ, அத்தனைபேரும் கிறிஸ்துவைத் தரித்துக்கொண்டீர்களே” என்று எழுதினார் (கலாத்தியர் 3:26, 27). நீங்கள் (தேவனுடைய) பிள்ளையாக இருந்தால், நீங்கள்

விசுவாசம் நிறைந்த பிள்ளையாக இருக்கிறீர்களா? நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னர் தேவன் தம்மீது விசுவாசம் கொண்டிராத தமது பிள்ளைகளுக்கு, “சீர்கெட்ட பிள்ளைகளே, திரும்புங்கள்; உங்கள் சீர்கேடுகளைக் குணமாக்குவென்” என்று கூறினார் (எரேமியா 3:22அ). நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையாக வேண்டியுள்ளதென்றால், அல்லது நீங்கள் தேவனிடத்திற்குத் திரும்ப வேண்டிய அவிசுவாசம் நிறைந்த பிள்ளையாக இருந்தால், இதுவே வேளையாக உள்ளது (2 கொரிந்தியர் 6:2).

குறிப்புகள்

¹John A. Wallace (<http://www.fullbooks.com/The-World-s-Best--Poetry-Volume-108.html>. Internet; accessed 26 July 2008). ²Alfred Tennyson, *Morte d' Arthur*, line 247; quoted in Frank S. Mead, comp. and ed., *The Encyclopedia of Religious Quotations* (Westwood, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1965), 348. ³Abraham Lincoln; quoted in Frank S. Mead, comp. and ed., *The Encyclopedia of Religious Quotations* (Westwood, N.J.: Fleming H. Revell Co., 1965), 342. ⁴“மற்றவர்களுடன் இணக்கமாக இருத்தல்” என்ற பாடத்தில் உள்ள, மத்தேயு 7:7-11ன் கலந்துரையாடலை மறுகண்ணோட்டமிட நீங்கள் விரும்பலாம். ⁵E. Stanley Jones, *The Christ of the Mount* (New York: Abingdon Press, 1931), 256. ⁶Mead, 337. ⁷“ஆவியில் எளிமையுள்ளவர்களாக” இருத்தலின் அவசியம் பற்றி மறுகண்ணோட்டமிட நீங்கள் விரும்பலாம் (மத்தேயு 5:3). ⁸Richard Glover; alluded to in John R. W. Stott, *The Message of the Sermon on the Mount*, The Bible Speaks Today series (Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1978), 184. ⁹Jones, 278. ¹⁰Eleanor L. Doan, comp., *The Speaker's Sourcebook* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1960), 193.

¹¹கொடுக்கப்பட்ட மற்ற வேதவசனப் பகுதிகளில், சங்கீதம் 32:5; எபிரெயர் 5:7; யாக்கோபு 1:5; 5:14, 15 ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. ¹²D. Martyn Lloyd-Jones, *Studies in the Sermon on the Mount*, vol. 2 (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1959), 195. ¹³Alec Motyer, *Studies in the Epistle of James* (London: New Mildmay Press, 1968), 88. ¹⁴Bill Hybels, *Too Busy Not to Pray*, rev. ed. (Downers Grove, Ill.: Intervarsity Press, 1998), 88. Emphasis added. ¹⁵இந்த வாக்கியமும் இதற்கு அடுத்த வாக்கியமும் Lloyd-Jones, 195 ல் இருந்து தழுவப்பட்டுள்ளன. ¹⁶லூக்கா 11ல் உள்ள இணைக் குறிப்பு மூன்றாவது விவரிப்பு ஒன்றைக் கொண்டுள்ளது: முட்டை எதிர். தேள் (வசனம் 12). ஒரு பெரிய மங்கிய நிறமுள்ள தேளானது ஒரு பந்து வடிவத்தில் சுருங்கி இருக்கையில் அது ஒரு முட்டை போன்ற தோற்றம் கொண்டிருக்கும். ¹⁷நீங்கள் “அப்பம்” (loaf) என்பதை வாசிக்கும்போது, பெரிய முழுரொட்டி ஒன்றைப் பற்றி நினைக்காதீர்கள். ஒரு சிறிய தனி ரொட்டியைப் பற்றி நினையுங்கள். உலகில் நான் வாழும் பகுதியில், எங்களில் சிலர் இப்படிப்பட்ட ரொட்டியை “a dinner roll” என்று அழைப்போம். ஒரு வட்டவடிவமான மரநிறக் கல்லானது இந்த ரொட்டியைப் போன்றதாக இருக்கும். ¹⁸இயேசு கேட்ட இரு கேள்விகளுமே, எதிர்மறைப் பதிலைத் தரவழைக்கும் வகையில் எதிர்மறையை கொண்டுள்ளன: “இல்லை, ஒரு தந்தை அதைச் செய்ய மாட்டார்.” ¹⁹Robert H. Mounce, *Matthew*, New International Biblical Commentary (Peabody, Mass.: Hendrickson Publishers, 1991), 66. ஒரு எழுத்தாளர், “கினோரியஸ் லேசெரா என்ற பெயர்கொண்ட, கலிலேயாவின் ஈல் போன்ற கேட் மீனை” குறிப்பிட்டார் (R. T. France, *The Gospel According to Matthew*, Tyndale New Testament Commentaries [Grand Rapids, Mich.: Inter-Varsity Press, 1985], 144).

²⁰Adapted from William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 1, rev. ed., The Daily Study Bible

Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 275.

²¹David Hill, *The Gospel of Matthew*, New Century Bible Commentary series (London: Butler & Tanner Ltd., 1978), 149. வம்சாவழியாக முற்றிலும் அழிவுக்கு உட்படுத்தப்படுதலின் உபதேசத்தைப் போதிக்க இயேசு, “பொல்லாத” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவில்லை. ²²பின்வரும் பட்டியல் W. ராபர்ட்ஸ்ன் நிக்கொல் என்பவர் பதிப்பிட்ட *The Sermon Outline Bible: Matthew 1-21* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1958), 182 என்ற புத்தகத்தில் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ²³Stott, 189. ²⁴ரோமர் 8ன் படி, நாம் மகிழ்வுடன் அனுபவிக்கும் ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களில் பல, நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பரிசுத்த ஆவியானவருடன் தொடர்புடையவையாக உள்ளன. ²⁵Quoted in Ralph Sweet, *Moments on the Mount*, Living Word series (Austin, Tex.: R. B. Sweet Co., 1963), 65.

“உலகளாவிய இரட்சிப்பு”?

மத்தேயு 7:7-11ல் தேவனுடைய பிள்ளைகளுடனான அவரது உறவு, மனிதத் தந்தை ஒருவர் தமது மகனிடம் கொண்டுள்ள உறவுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. மனிதர்களுடன் தேவனை ஒப்பிடும் எந்த ஒரு ஒப்பீடும், வேதபாட வசனப் பகுதியின் குறிப்பிட்ட செய்தியுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். சிலர் மத்தேயு 7:7-11ன் ஒப்பீட்டை வெகுதூரம் எடுத்துச் சென்றுள்ளனர்; இதை அவர்கள், உலகளாவிய இரட்சிப்பு என்ற கற்பனை விஷயத்தைப் போதிக்கப் பயன்படுத்துகின்றனர். அவர்கள், “அன்பான ஒரு தந்தை ஒருபோதும் தமது மகனை நித்தியத்திற்கும் தண்டிக்க மாட்டார். ஆகவே தேவன் எவரையும் நித்திய தண்டனைக்கு அனுப்பமாட்டார்” என்று வாதிடுகின்றனர். அந்த வாதத்தில் பல தவறுகள் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இவ்வசனப் பகுதி, பொதுவில் மனிதகுலத்தை அல்ல, ஆனால் தேவன் தமது பிள்ளைகள் என்று யாரை உணர்ந்தறிகிறாரோ அவர்களை மாத்திரமே குறிப்பிடுகிறது.

இருப்பினும் (மோசே கூறியபடி), “தேவன் ஒரு மனிதன் அல்ல” (எண்ணாகமம் 23:19அ; வலியுறுத்தும் கூட்டப்பட்டுள்ளது) என்பதே இப்படிப்பட்ட விவாதத்தில் உள்ள முதன்மைப் பிரச்சனையாக உள்ளது, “நாம் இதைச் செய்வோம், எனவே தேவன் இதைச் செய்வார்” என்று நாம் வாதிட முடியாது. அவிசுவாசிகளும் கீழ்ப்படியாதவர்களும் தண்டிக்கப்படுவார்கள் (காண்க 2 தெசலோனிக்கேயர் 1:7-9) என்று தேவன் தாமே வெளிப்படுத்துகின்றார். இந்த சத்தியத்தை அறிவதற்கு மலைப்பிரச்சங்கத்தை விட்டுவிடுதல் கூட அவசியமாக இருப்பதில்லை (காண்க மத்தேயு 7:13, 14, 21-23). ஹரோல்டு ஃபவ்லர் அவர்கள், “மன்னிக்கப்படாத பாவம் யாரிடத்தில் காணப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு நித்திய தண்டனை உண்டு என்ற கருத்தானது தேவனுடைய கருத்தாக உள்ளது, அதைப்பற்றி அவரிடத்தில் விவாதம் செய்யும் மனிதன் மதியீனனாக இருக்கிறான்” என்று எழுதினார்.¹

குறிப்பு

¹Harold Fowler, *Matthew I*, Bible Study Textbook Series (Joplin, Mo.: College Press, 1968), 413.